

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstinget. № 25.

Sjunde Sessions anden Samling.

Attende Møde.

Tirsdagen den 12te Jult.

(Fortf.)

Indenrigsministeren (fortf.): Istedetfor at Statens Medvirkning i Communalbestyrelsen paa Landet — jeg taler her kun om de uordenordnede Bestyrelser, Sogneforstanderstaberne — saagodt som alene indskrænker sig til Præstens Deeltagelse, er den tilsvarende Bestyrelse for Kjøbstæderne, Borgerrepræsentanterne, ikke berettiget til at tage nogen Beslutning uden under Dyrighedens, Magistratens og Byfogdens Medvirkning. Communalbestyrelsen i Kjøbstæderne bestaaer af to forskjellige Bestanddele: Dyrigheden og de valgte Repræsentanter; naar de ere enige, saa blive alle de Anliggender, som ikke særligt ere undtagne fra at afgjøres ved deres Myndighed, — hvilke iøvrigt ikke er saa ganske faa —, afgjorte saaledes, som de i Forening beslutte; men, ere disse to Grene af Bestyrelsen ikke enige, saa gaaer Sagen til den høiere Statsautoritet. Tidligere gik Anliggender af dette Slags i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn til Amtmanden; det var Noget, som man, da Communalloven for Kjøbstæderne blev forhandlet i Stænderne, besværede sig meget over, og ved Lovens endelige Redaction gik man ogsaa ind paa, at slike Sager, saaledes som Stænderne ønskede, skulde umiddelbart henlægges under Cancelliet. I Kjøbenhavn er det ligeledes Tilfældet, naar Magistrat og Borgerrepræsentanter ere uenige, at en høiere Regjeringsmyndighed der har Afgjørelsen. — Saaledes har altsaa Regjeringselementet i Kjøbstæderne en langt større Styrke end paa Landet, og, hvis man altsaa nu ikke optog, men ganske ophævede Embedsstandens Medvirkning

for Landets Bedkommende, vilde der derved opstaae en meget betydelig Uoverensstemmelse mellem Kjøbstad og Land. — Jeg skal ved denne Leilighed ogsaa bemærke, at jeg troer, at, hvis man skulde trænge til Reform i Communalbestyrelserne, saa skulde det være i dem for Kjøbstæderne; thi der er Communalbestyrelsen temmelig forviklet, medens den derimod paa Landet er overmaade simpel.

Hvad nu i Særdeleshed det angaaer, at Præsten deeltager i den communale Bestyrelse, vil jeg meget gjerne tilstaae, at, naar man betragter det blot fra et almindeligt Synspunkt, saa kunde der være Spørgsmaal, om han var det rette Organ, men jeg troer, at der er afgjørende Grunde, som tale for, at han bør være Medlem. Der gives paa Landet ikke nogen anden Embedsmand, som i Reglen har hjemme i en bestemt enkelt Commune, og som lever sig ind i Communens Interesser, end Præsten. Det kunde maaffee synes, at det kunde være nok saa godt, om det var Herredsfogden eller Birkedommeren, som, med Undtagelse af visse Forhold, skulde være Regjerings Element i Communalbestyrelsen; men det gaaer ikke an, deels, fordi Herredsfogden ikke kunde overkomme stadigen at deeltage i de forskjellige Sogneforstanderstabers Forretninger i sit udstrakte District, og deels, fordi han ikke selv har levet sig ind i dem; han er ikke saaledes Communemedlem som Præsten. Altsaa er Præsten den af alle Embedsmænd, som er bedst inde i de communale Interesser, som staaer i de nøieste Forbindelser med Communens Medlemmer. Det kunde vel være, at Forholdet ikke altid er det bedste, men jeg troer dog, at det i Almindelighed er bedre end det, hvorpaa man kunde